

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT
www.catalunyavolviureenllibertat.cat

Prada arriba a la 45a edició més marcada que mai per la “gosadia nacional”

La Universitat Catalana d'Estiu engega demà farcida de referències al procés i parlant sobre l'estat català ■ Manté pressupost, tot i les penúries financeres

Òscar Palau
BARCELONA

Una lliçó inaugural d'Elisenda Paluzié, degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la UB, sobre la viabilitat d'un estat català, donarà demà al migdia el tret de sortida a la 45a edició de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) a Prada de Conflent, el clàssic punt de trobada de cada agost entre el món pedagògic i el catalanisme. La ponència constitueix, de fet, una declaració d'intencions sobre l'edició d'enguany, en ple procés sobiranista, on tindran cabuda actes sobre el centenari de la creació de la Mancomunitat o la defensa del català a l'escola, cursos sobre política, història o llengua arreu dels Països Catalans, i homenatges a alguns dels grans referents de la cultura catalana, com els escriptors Salvador Espriu, Vicent Andrés Estellés i Josep Vallverdú. Com l'any passat, tampoc hi faltaran ponències sobre l'autodeterminació en altres nacions sense estat europees, com ara Escòcia i el Vèneto. “Prada es caracteritza per la densitat del treball universitari, i també per la gosadia nacional; s'hi ha de trobar a gust tothom que tingui una lleialtat a les aspiracions dels nostres territoris”, subratllava Jordi Sales, president de la UCE, en la presentació.

Les dificultats econòmiques arran de la retallada dels ajuts –un 12% enguany– i els retards en els pagaments obligaran a reduir mitja jornada les activitats i a fer altres esforços, com ara reutilitzar llibres o buscar nous ingressos propis, que ja voregen el 30%, una xifra alta per a aquest tipus de cites. El

L'agenda de la Universitat Catalana d'Estiu 2013

PRINCIPALS PONÈNCIES

📅 Dissabte 17 d'agost

Acte d'inauguració, amb el conseller de la Presidència, Francesc Homs. Lliçó inaugural d'Elisenda Paluzié, degana de la Facultat d'Economia i Empresa de la Universitat de Barcelona, sobre 'La viabilitat d'un Estat català'

'L'exercici d'autodeterminació: realitat i procés. El cas d'Escòcia', amb Angus MacNeil, portaveu de l'Scottish National Party (SNP) al Parlament Britànic

📅 Diumenge 18 d'agost

Entrega del Premi Canigó a la Societat Andorrana de Ciències i a Josep Huguet, exconseller d'Innovació, Universitats i Indústria de la Generalitat

'Als 20 anys de la mort de Vicent Andrés Estellés', amb la seva filla, Carmina Andrés, i Jordi Sebastià, alcalde de Burjassot

📅 Dilluns 19 d'agost

'Als cent anys del Primer Congrés de Metges i Biòlegs en Llengua Catalana: passat, present i futur', amb el conseller de Salut Boi Ruiz

'L'exercici de l'autodeterminació: realitat i procés. El cas del Vèneto', amb Antonio Guadanigni, secretari general de Veneto Stato

📅 Dimarts 20 d'agost

'Record de Salvador Espriu, en el centenari del naixement', amb Agustí Pons, periodista i biògraf

'Pompeu Fabra: cultura i nació. Amb motiu del centenari de les normes Ortogràfiques', per Isidor Marí, president de la secció filològica de l'Institut d'Estudis Catalans

📅 Dimecres 21 d'agost

'Els actes de commemoració dels cent anys de la Mancomunitat de Catalunya', amb el conseller de Justícia, Germà Gordó, i els presidents de les quatre diputacions

'Els atacs contra la llengua catalana a l'ensenyament', amb representants de sindicats i col·lectius escolars de tots els Països Catalans

📅 Dijous 22 d'agost

'Homenatge a Josep Vallverdú, als noranta anys', amb el president de la Diputació de Lleida, Joan Rañé i el president de la UCE, Jordi Sales

Cloenda amb el secretari d'Universitats, Antoni Castellà, i el vicerector de la Universitat d'Alacant, en nom de la Xarxa Vives, Carles Cortés

La notable dimensió acadèmica i cultural

“Hi ha un element de patriotisme actiu que ho complementa, però cal no menystenir la dimensió acadèmica i científica”, apunta Salvador Giner, fins ara president de l'Institut d'Estudis Catalans, un dels impulsors de l'UCE. I

és que enguany es commemoren els 40 anys del primer manifest que reclamava el català com a llengua científica, es faran nous cursos de pintura i també de matèries tan diverses com ara la revolució digital, els problemes al

litoral, dret civil o relacions internacionals. Exposicions, actuacions i concerts com els de l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans, Blaumut o, avui, Blues de Picolat, completen un programa que clou el 22 d'agost.

pressupost, així, serà similar al de l'any passat, uns 350.000 euros. “El pitjor ho hem passat, però costa fer el mateix que

feiem perquè estem a la meitat que fa cinc anys”, exposava Sales. L'UCE ha ofert 40 beques que cobreixen un 75% de l'estada

a estudiants de la Xarxa d'Universitats Lluís Vives d'arreu dels Països Catalans, que torna a ser una de les patrocinadores. ■

OPINIÓ

Margarita Torrent
Economista. Professora de la UAB

Sentit comú a les finances catalanes

Aboca el curs polític, laboral, escolar,... comença l'estiu. Temps que convida a la lectura, a la reflexió. Des d'aquestes ratlles convido a tots, però particularment els polítics catalans i espanyols, a invertir unes hores extres de reflexió sobre la tan deteriorada situació econòmica i financera del nostre país. Sobre com implicar-nos per millorar-la, tot reivindicant que s'apliqui –una vegada per totes– el sentit comú en el disseny del sistema de finançament de Catalunya.

Sembla obvi que en la vida, individual i social, particular i pública, els afers han d'estar dirigits pel sentit comú. És la saviesa dels vells. El coneixement acumulat de generacions. Però si revisem moltes de les situacions en què ens trobem involucrats actualment, ens adonarem d'elevats déficits de sentit comú.

Analitzem-ho, aquí, en la qüestió del sistema de finançament de les comunitats autònomes. Sigui una unitat familiar, una empresa, una ONG, un ens territorial o una entitat política, per fer una gestió eficient de la seva despesa (a què es destinen els recursos, com es distribueixen), cal alhora que la mateixa unitat o ens gestioni també els seus ingressos. En economia es parla d'“origen dels recursos” (els ingressos) i “aplicació dels recursos” (les despeses), i de la necessitat que el centre que té autoritat en uns en tingui també en els altres, de forma que se li pugui exigir responsabilitat en els dos vessants. Els economistes especialitzats en gestió empresarial coneixen bé els avantatges de les organitzacions basades en “centres de beneficis”, és a dir, centres amb capacitat de decisió en matèria d'ingressos i de despeses. El centre té autoritat en l'origen dels recursos i en la seva aplicació, i això comportarà poder-lo responsabilitzar de les conseqüències de les seves decisions, tant en la gestió d'ingressos com de despeses, en definitiva, de la seva contribució a la riquesa global. El sistema genera internament incentius que induïxen els centres a ser eficients: es preocuparan de com aconseguir més ingressos, per així poder gastar (o estalviar) més i millor, i contribuir al benestar tant de la generació actual com de les futures.

Si ho analitzem bé, però, no es tracta d'una complexa teoria econòmica, reservada al món universitari i intel·lectual. Sóc economista, i a les meves classes a la facultat tractem aquests temes, però no cal tenir formació universitària per entendre aquestes qüestions. És, simplement, de sentit comú. El sentit comú ens diu que no pot funcionar un sistema en què uns prenen les decisions sobre recaptació i altres gasten.

Assumit, llavors, que és necessari que la mateixa unitat amb autoritat sobre la despesa la tingui sobre els ingressos, el quid de la qüestió se'ns presenta nítidament: o bé es traspassa l'autoritat sobre despesa a qui ingressa, o bé es traspassa l'autoritat sobre ingressos a qui gasta.

I és aquí on els catalans, tots sense excepció, hem de fer sentir la nostra veu. Volem decidir sobre l'aplicació dels recursos al nostre territori, la despesa? Llavors inqüestionablement hem de poder decidir sobre les fonts d'aquests recursos, els ingressos. Qualsevol altre sistema és, per sentit comú, ineficient i insostenible. I això ho hem de saber tots, catalans, espanyols, europeus i ciutadans del món.